

با «تامین خواسته» می توانید از طلب خود محافظت کنید!

مطمئناً در دنیای پرتلاطم امروزی، یکی از موضوعاتی که می تواند جوامع بشری را از اختلافات شخصی و جمعی در امان بدارد، «آشنایی با حقوق متقابل افراد با یکدیگر و قانون» است که مهمترین اثر این آشنایی و آگاهی را می توان در پیشگیری از وقوع بسیاری از مشکلات حقوقی دانست؛ بنابراین، امروز تلاش داریم تا موضوع «قرار تأمین خواسته» را بررسی کنیم.

مطمئناً در دنیای پرتلاطم امروزی، یکی از موضوعاتی که می تواند جوامع بشری را از اختلافات شخصی و جمعی در امان بدارد، آشنایی با حقوق متقابل افراد با یکدیگر و قانون است؛ است که مهمترین اثر این آشنایی و آگاهی را می توان در پیشگیری از وقوع بسیاری از مشکلات حقوقی دانست؛ بنابراین، امروز تلاش داریم تا موضوع قرار تأمین خواسته را بررسی کنیم.

فاصله زمانی بین تحویل دادخواست و شروع دعوی خواهان علیه خوانده دعوی، تا صدور حکم توسط دادگاه ممکن است طولانی باشد که باعث می شود خوانده با استفاده از این فرصت بتواند اموال و وجوه خود را منتقل کند و به این ترتیب از اجرای مؤثر حکم به نفع خواهان جلوگیری نماید؛ همین طور ممکن است فاصله زمانی موجبات نقصان یا عیب را در موضوع دعوی (مالی که دعوی بر سر آن واقع شده) فراهم آورد. قانونگذار برای جلوگیری از چنین مواردی نهاد قانونی قرار تأمین خواسته را پیش بینی کرده است. قرار تأمین خواسته در لغت به معنای امن کردن، ایمن داشتن، حفظ کردن و لغت قرار دادن نیز ناظر به موضوع دعواست. پس منظور از تأمین خواسته در امنیت قرار دادن دعوی، دعواست؛ به این صورت که خواهان می تواند با گرفتن قرار تأمین از دادگاه و اجرای آن، دسترس خوانده خارج می کند، انگیزه او را نیز از تأخیر در ادای حق خواهان تا زمان صدور حکم قطعی توسط دادگاه کاهش می دهد و به همین دلیل ممکن است شرایط تسلیم و سازش او را در برابر خواهان نیز فراهم آورد.

موارد صدور قرار تأمین خواسته دادگاه با توجه به اینکه آیا لازم است از خواهان نیز متقابلاً تأمین گرفته شود یا خیر، به نفع او قرار تأمین خواسته را صادر می کند:

الف. صدور قرار تأمین خواسته بدون گرفتن تأمین از خواهان در صورتی که دعوی اصلی با استناد به سند رسمی باشد (نه سند عادی؛ حتی اگر دفتردار اسناد رسمی آن سند عادی را امضا کرده باشد، رسمی محسوب نمی شود). در صورتی که خواهان در معرض تضییع و تفریط باشد (بیم نقصان و عیب آن وجود داشته باشد) و این نکته نیز توسط شهود، امارات و قرائن یا معاینه محلی کارشناس دادگاه احراز گردد. در صورتی که دعوی در مورد اسناد تجاری و اخواست شده (اسنادی تجاری که عدم پرداخت آنها تایید شده باشد) از قبیل برات، سفته یا چک باشد.

ب. صدور قرار تأمین خواسته با گرفتن تأمین از خواهان در سایر موارد طبق حکم دادگاه، خواهان موظف است ابتدا خسارت احتمالی را که ممکن است از محل صدور قرار تأمین به خوانده وارد آید به صندوق دادگستری پرداخت کند و سپس قرار تأمین خواسته را اجرا نماید. این تأمین متقابل وجه نقد خواهد بود، در صورتی که در نهایت امر حکم به نفع خوانده صادر شود، خساراتی که در مدت توقیف مال او به موجب قرار تأمین خواسته به وی وارد شده است، از محل همین خسارت احتمالی (تأمین خواهان) که خواهان در صندوق دادگستری گذارده است، پرداخت می شود.

نکته: قرار تأمین خواسته این است که خوانده نیز می تواند از دادگاه علیه خواهان درخواست تأمین بنماید. این درخواست در دو مورد قابل بررسی است: اول اینکه خوانده در مورد خسارات ناشی از دادرسی تقاضای تأمین نماید. دوم آنکه خوانده در مورد خسارت ناشی از حق الوکالتی که در دعوی جاری مجبور به اخذ وکیل شده درخواست تأمین کند.

شرایط صدور تأمین خواسته

تأمین خواسته چیست

دادگاه برای اینکه بتواند قرار تأمین خواسته را صادر کند در درجه اول نیاز به درخواست خواهان دارد و در هیچ صورتی بدون درخواست خواهان امکان صدور همچنین قرار وجود ندارد. خواهان می تواند پیش از تقدیم دادخواست، ضمن دادخواست، یا در جریان دادرسی خواسته خود را برای دادگاه مطرح نماید. از جمله شرایط صدور این قرار

که برای دادگاه نیز باید احراز گردد موارد زیر است:
۱. خواسته منجز (قطعی) باشد

منجز در مقابل مؤجل به کار می‌رود و به معنای این است که خواسته &ZWNJ;ی خواهان باید در زمان حال حاضر وجود داشته و زمان مطالبه &ZWNJ;ی آن رسیده باشد، نه اینکه منوط به گذر زمان باشد (مؤجل باشد). اما اگر خواسته، سند رسمی داشته باشد یا خواهان بتواند برای دادگاه اثبات کند که خواسته در معرض تضییع و تفریط قرار گرفته یعنی تا رسیدن زمان مطالبه &ZWNJ;ی آن امکان دارد از بین رفته باشد، می‌&ZWNJ;توان در این &ZWNJ;باره استثنا قائل شد و زودتر از موعد برای موضوع دعوا درخواست صدور قرار تأمین کرد.
۲. میزان خواسته معلوم باشد

اگر خواسته مال باشد، با نامعلوم بودن میزان آن دادگاه نمی‌&ZWNJ;تواند قرار صادر نماید؛ مانند اینکه خواسته &ZWNJ;ی دعوا مطالبه &ZWNJ;ی مقداری وجه نقد باشد که در این مورد خواسته نامعلوم است.
۳. خواسته عین معین و مشخص باشد
اگر خواسته، کالا است باید بتوان آن را از سایر موارد تشخیص داد و آن را تفکیک کرد.
مرجع صالح رسیدگی

دادگاه صالح برای رسیدگی به این موضوع، همان دادگاهی است که به اصل دعوا می‌&ZWNJ;پردازد. دادگاه با توجه به درخواست خواهان و پس از احراز صحت شرایط لازم برای صادر کردن قرار تأمین خواسته (که در بالا توضیح داده شد) اقدام به صدور قرار تأمین خواسته به نفع خواهان می‌&ZWNJ;کند. پس از صدور قرار نیز ظرف ۱۰ روز از تاریخ صدور قرار، خوانده تنها در همان دادگاه می‌&ZWNJ;تواند نسبت به آن اعتراض کند؛ این قرار قابل تجدیدنظرخواهی در دادگاه تجدیدنظر نیست.